

MINNE, Richard, letterkundigé, journalist (Gent 30 november 1891 - St.-Martens-Latem 1 juni 1965).

Studeerde, na de lagere school, van 1907 tot en met '09 aan het Koninklijk Atheneum te Gent, waar hij René de Clercq als leraar Nederlands had. Werd daarna handelsreiziger, zoals zijn vader. In de Eerste Wereldoorlog verbleef hij korte tijd in Frankrijk en te Genève. Na de oorlog werd hij beambte in Gent en in 1922 ambtenaar bij het

ministerie van Justitie in Brussel. Om gezondheidsredenen moest hij zich na negen maanden in een buitengemeente terugtrekken. Van 1923 tot '28 was hij boer te Waarschoot, daarna te St.-Martens-Latem. In 1930 werd hij verbonden aan het Gents socialistisch dagblad Vooruit, eerst op de documentatiedienst, weldra als redacteur-buitenland en medewerker aan de wekelijkse rubriek Geestesleven. In het van 1931 tot '35 verschenen satirisch weekblad Koekoek, een uitgave van Vooruit, begon hij De Brieven van Pierken, een populair-humoristische kroniek die geïllustreerd werd door Frits van den Berghe en later in Vooruit zou worden voortgezet. In de Tweede Wereldoorlog leefde Minne opnieuw als boer. Na de bevrijding hervatte hij zijn journalistiek werk bij Vooruit. Hij begon toen met zijn dagelijks cursiefje In 20 lijnen, waaruit een paar bloemlezingen samengesteld werden, en dat hij schreef tot aan zijn pensionering in 1957.

Als dichter debuteerde Minne op het eind van zijn studie, o.m. in *De Heremanszonen*. In 1909 begon hij te publiceren in verscheidene uitgaven van Vooruit en in 1915-'16 in het literaire Zondagsblad van deze krant. In 1915 maakte hij kennis met Reimond Herreman, Maurice Roelants en Karel Leroux, met wie hij in juni 1921 het tijdschrift 't Fonteintje zou uitgeven. Zij waren het vooral die hem voor de literatuur bleven interesseren en verscheidene publikaties van hem tot stand brachten. In 1927 kwam zijn eerste bundel, *In den Zoeten Inval*, op de markt. De weinig produktieve auteur, die vaak in moeilijke omstandigheden en altijd terzijde van het zgn. literaire leven stond, werd in 1929 bekroond met de Driejaarlijkse Staatsprijs voor de Poëzie (voor *In den Zoeten Inval*), in 1945 met de Prijs van de provincie Antwerpen „voor het beste werk zonder onderscheid in genre” en in 1946 met de Driejaarlijkse Staatsprijs voor het Proza, allebei voor *Wolfijzers en Schietgeweren*. Bij de stichting van het Nieuw Vlaams Tijdschrift werd hij in de redactie opgenomen.

In en na de Eerste Wereldoorlog maakte Minne deel uit van de Vredesgroep der Socialistische Partij (z. aldaar) en van de redactie van *Roode Jeugd*, orgaan van deze groep (1917-'19), die in de oppositie was tegen de oorlogspolitiek van de partij en op Vlaams gebied de idee van de klassen toepaste. Voor het overige heeft Minne, die in de Eerste Wereldoorlog cursussen volgde aan de vanderlandse universiteit in Gent, geen rechtstreekse betrekkingen gehad met de georganiseerde sociale en flamingantische beweging. Met de auteurs rondom 't Fonteintje bevond hij zich tegenover de humanitaire expressionisten, onder wie Marnix Gijzen, die hen in 1920 verweet afzijdig te staan van „het barre flamingantische leven”.

WERKEN: *In den zoeten inval* (1927); - *Heineke Vos en zijn biograaf* (1933); - *Wolfijzers en schietgeweren* (1942); - *Album 1944* (1944); - *In 20 lijnen* (1946); - *In 20 lijnen* (1955); - *In den zoeten inval en andere gedichten* (verzamelde gedichten) (1955).

LITERATUUR: M. Roelants, *Inleiding tot Wolfijzers en Schietgeweren* (1942); - A. Demedts, *Richard Minne* (1946); - J. de Haes, *Richard Minne* (1956); - J. Florquin, *Richard Minne*, in *Ten huize van...*, II (1964, p. 23-56); - H. Bossaert, *Richard Minne* (1968); - D. van Ryssel e.a., *Rondom Richard Minne* (1971).

GASTON DURNEZ